

Sygn. akt V CSK 118/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku S. W.

przy uczestnictwie M. W., D. W.,

H. W. i J. W.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 30 października 2014 r., sygn. akt III Ca 1126/14,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika postępowania D.W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 października 2014 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił apelację wnioskodawczynie od postanowienia Sądu pierwszej instancji rozgraniczającego określone nieruchomości we wskazany w postanowieniu sposób.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczynie, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. stwierdzając, że w sprawie występują trzy zagadnienia prawne: czy wadliwie sporządzona opinia biegłego geodety (w tym wypadku z naruszeniem art. 32 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne, dalej: „pgk”), może stanowić podstawę postanowienia o rozgraniczeniu nieruchomości, czy może stanowić taką podstawę, ale pod warunkiem, iż żadna ze stron nie złożyła wniosku o ponowienie wadliwych czynności (w tym wypadku prawidłowego wezwania stron do stawienia się na gruncie) oraz czy strona ma prawo żądać ponowienia dokonania przez biegłego geodetę oględzin w trybie art. 32 pgk.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien wykazać, w wyodrębnionym, pogłębionym wywodzie prawnym, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia zagadnienia przez odpowiednie sformułowanie, wskazania przepisu prawa, na tle którego powstało oraz przedstawienia kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie wywołuje a także wykazania, że mają one tak poważny charakter, iż wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy koniecznego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz przydatnego także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymagań bowiem nie przedstawia żadnych kontrowersji ani rozbieżnych ocen prawnych występujących na tle sformułowanych pytań, a jedynie

stwierdzenie wnioskodawczyni, że wątpliwości powstały w związku z zajęciem przez Sąd drugiej instancji stanowiskiem, iż mimo faktu sporządzenia przez biegłego opinii z naruszeniem obowiązku wcześniejszego zawiadomienia stron o oględzinach (w tym wypadku zawiadomienie wysłane zostało 15 dni wcześniej), opinia ta może stanowić podstawę postanowienia o rozgraniczeniu, zwłaszcza, że wnioskodawczyni nie podjęła czynności zmierzających do usunięcia nieprawidłowości. Nie jest to, co oczywiste, wykazanie istnienia poważnych i istotnych kontrowersji ani rozbieżnych ocen prawnych na tle przedstawionego zagadnienia, podobnie jak nie spełnia tego wymagania wskazanie przez wnioskodawczynię, jakie okoliczności, jej zdaniem, miał na celu ustawodawca tworząc normę art. 32 pgk.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.